

sedaj ime samo po Retečah. Gorenji vasi pa je ostal ta nejudski uradni privesek, namesto da bi rekli Gorenja vas pri Retečah.

Za vas *Ostri vrh* je uradna raba ohranila starinski način pisave Ojstri vrh. Govorimo resda »ojster«, vendar ne pišemo »ojster nož«. Potemtakem bi morali pisati tudi »Dajne« namesto Danje, »Bodule« namesto Bodovlje.

Podgora pri Trebiji bi se morala po razlagi Luke Pintarja s Hotavelj, nekdanjega ravnatelja licejske knjižnice v Ljubljani, imenovati *Pógara*, kakor pravijo domačini. To ime ni spačenka Podgore, temveč izvira od besede pogoreti in izdaja, da so tod nekoč s požiganjem iztrebili gozd. Podoben pomen ima tudi ime Trebija. Domačini rabijo včasih tudi ime Podpogara, kar gotovo ne more biti Podpodgora.

Fr. Planina

NOVOOSELSKI ROJAK

Cerkev v Novi Oselici ima dragocen, zlat kelih z napisom: Sto. Joanni Nepomuceno in Nova Oselica Michael Peternel sacerdos 1879. Darovalec Mihael Peternel je bil pomembna osebnost. Rodil se je leta 1808 na Lanišu v Novi Oselici. Kot kaplan je napravil usposobljenostni izpit za poučevanje prirodoslovja in postal leta 1852 ravnatelj realke v Ljubljani. To službo je opravljal osem let. Bavil se je z geografijo, astronomijo, fiziko in kemijo. Sestavil je pregled domoznanstva Kranjske, ki ga je geograf Simony priporočal celo slušateljem univerze kot vzorno delo. Pisal je o Juriju Vegi, o pomenu študija realnih ved, o stanju kmetijstva, trgovine in obrti na Kranjskem. Priredil je slovensko terminologijo za geometrijo in za kemijo. Umrl je leta 1884 v Ljubljani. Po njem se imenuje ulica nasproti nekdanje realke za poslopjem univerze Peternelova ulica.

Fr. Planina

PISANA PRICA CERKLJANSKEGA NARECJA

Na nagrobniku, vzidanem v zunanjo stran cerkve v Novi Oselici, je vklesano besedilo: Tukaj pazhiva gaspud Matije Zebei faimashter Nai Osliz jebiv shtiren-dvaist lit 1829.

Fr. Planina

SKOFJELOŠKE POLETNE PRIREDITVE 1965

Tretje Škofjeloške poletne prireditve so povzele precej izkušenj iz prejšnjih dveh let. Okvirni termin je bil isti kot lani tj. 21. julij — 21. avgust, avditorij pa je bil isti kot prvo leto, in sicer grajsko dvorišče in grajska kapela. Tudi programski koncept je v glavnem ostal isti. Poseg v domačo dramsko izročilo je bila uprizoritev Medvedove tragedije v priredbi Poldeta Polenca *Za pravdo in srce*, novost pa sta bili gostovanji jeseniškega in Sentjakobskega gledališča iz Ljubljane. Prireditve so bile v celoti posvečene 20. obletnici osvoboditve, posebno pa otvoritev na predvečer dneva vstaje s Partizanskim večerom v režiji in priredbi Rada Jana. Pripravilo ga je mladinsko kulturno-umetniško društvo škofjeloške gimnazije, ki se je letos zelo aktivno vključilo v program ŠPP in ga uspešno dopolnilo.

Vsekakor je bila najbolj privlačna predstava letošnjih ŠPP uprizoritev Medvedove tragedije o kmečkih uporih *Za pravdo in srce*, saj je doživela sedem ponovitev, posnela pa jo je tudi ljubljanska televizija ter jo oddajala v svojem rednem programu. K uspehu predstave so največ pripomogli prireditelj in režiser Polde Polenec, scenograf Viktor Molka in glavni igralci: Juša Trpin, Pepe Guzelj, Jože Audič, Ivan Berce in Marinka Potočnik. Razen gostovanja gledališča »Tone Čufar« z Jesenic s Cankarjevimi Hlapci, ki zaradi zgrešenega režijskega in igrskega koncepta niso tako uspeli, je bila kvaliteta letošnjih ŠPP na izredni višini. K visokim umetniškim dosežkom lahko štejem gostovanje Sentjakobskega glé-